

به پیش به سوی تقبیح بن دوم

بعد از حمله القاعده در امریکا و انهدام برج های دو گانه تجارت جهانی به تاریخ 11/9/2001 م در شهر نیویورک، دولت امریکا و متحدینش بنا به قصد مبارزه علیه ترورسم بین المللی به تاریخ 2001/10/7 م به افغانستان حمله کردند، امارت اسلامی طالبان را سقوط دادند و مجاهدین را قادر ساختند تا دوباره وارد شهر کابل شوند.

به تعقیب سقوط ظاهری طالبان، دولتمردان امریکا و سران متحد بین المللی اش، جلسه ای را در ماه دسامبر سال 2001 م در شهر بن آلمان بر گزار کردند، سران و نمایندگان مردم را از اقصا نقاط کشور در آن دعوت کردند، سند قانونی و رسمی را در این جلسه با کسب آرای سازمان ملل و سایر کشورهای ذیدخل به تصویب رساندند و بر آن مهر تایید کوبیدند؛ که در نتیجه دولت موقتی را زیر سرپرستی آقای کرزی از بن آلمان راهی کابل کردند؛ گسترش دموکراسی، تامین حقوق بشر و دفاع از حقوق زنان و بویژه جنگ علیه ترورسم جهانی را سر لوحه کار مشترک شان قرار دادند. اینست ظاهر قضیه که توسط اکثر رسانه های جمعی و زمام داران جهان به ذهن توده های دنیا تزریق می شود تا درد آنها تسکین یابد.

در حالی که باطن قضیه از دید اقتصادی و سیاسی چنین نیست. منابع زیر زمینی افغانستان، نفت و گاز کشور های آسیای میانه و ایران؛ نظر آزمندان امپریالیسم جهانخوار را از دیر وقت به این طرف به سوی خود جلب کرده است. تصاحب این منابع و کنترل رقیبان بالفعل و بالقوه مثل چین و روسیه از طریق افغانستان آسان است زیرا که افغانستان از موقعیت فوق العاده استراتژیک و خوب برخوردار است. از جانب دیگر تجاوز سوسیال امپریالیسم روس و مداخلات امپریالیست های غربی در اواخر دهه هفتاد میلادی و بعد خانه جنگی ها و عدم ثبات سیاسی در طی چندین دهه نکته ضعف برای این کشور محسوب میشد که سرانجام برای مهار و تجاوز به این منطقه چراغ سبز شد. به این اساس می توان گفت که بدون چون و چرا و بدون وقوع حادثه سپتامبر پای امپریالیسم به این منطقه می کشید.

حادثه سپتامبر بهانه ای برای پیاده کردن سیاست های آزمندان امپریالیست ها و زمینه ساز اشغال کشور و منطقه گردید که در این راستا گوش مردم را شعار مبارزه علیه ترورسم بین المللی کر کرد. به این قسم امپریالیسم و شرکا، توانستند به آسانی توده ها را فریب دهند و تجاوز خود را بر حق وانمود کنند. همچنان زمینه قانونی را فراهم ساختند تا صدای اعتراض مردم خود را در گلو خفه کنند و بار مخارج مادی جنگ را به دوش کارگران و زحمتکشان کشور های خود تحمیل کنند.

به هر حال ده سالسیت که متجاوزین به سرکردگی امپریالیسم امریکا مردم ما را می کشند، زنان ما را بیوه و فرزندان کشور ما را یتیم می کنند، منطقه و محیط زیست ما را با سلاح های زهراگین جنگی شان آلوده و تخریب می کنند، ثروت و منابع ملی ما را هم به یغما می برند و در حق مردم ما از هیچ نوع ستم و تحقیری ابا نمی ورزند.

نیروهای دست پرورده آنها قبلا هم در جنایت شریک بود و دست های شان تا آرنج در خون مردم زحمتکش کشور ما غرق بود و در عین حال اختلافات مذهبی، ملیتی، زبانی و سرکوب زنان را دامن می زد. آنها بنا بر تقاضای زمان و تامین منافع باداران شان در شرایط جدید از طرف امپریالیسم، مامور گسترش دموکراسی، تامین حقوق بشر و ناجی حقوق زنان در کشور گردیدند. حافظه تاریخی ما همه کارکرد های گذشته و فعلی این وطن فروشان و خابنین فعلی و قبلی را به یاد دارد و ما به حیث قربانیان منافع فردی و طبقاتی آنها، جنایت هایی را که آنها مرتکب شده اند هرگز فراموش نخواهیم کرد و روزی خشم و کینه مردم ما را به زودترین وقت به مبارزات برحق و آزادیبخش ملی متریقی و انقلابی تبدیل خواهیم کرد.

امروز بحران مالی سراسر دنیای فرسوده سرمایه داری را فراگرفته است. جنبش های مردمی در سراسر جهان سر بلند کرده است و نظام گندیده آنها را به مصاف می طلبد. به زودی بحران های سیاسی، دنیا را فرا می گیرد و زمینه را برای آنها تنگ می کند. مصارف و مخارج کمر شکن جنگ های امپریالیستی، پشت کارگران و زحمتکشان دنیا را دو تا کرده است. فساد مالی و بروکراسی سرمایه داری به عنوان یک نظام گندیده، چهره اش را بیش از پیش برای توده ها به نمایش می گذارد.

به هر حال با وجود بحران مالی و در بدری مردم دنیا، در این روزها امپریالیسم جهانخوار، شرکا و سایر کاسه لیسان متحدش جهت استحکام پایه های لرزان نظام گندیده خود؛ عروسک ها و دست پروردگان فرومایه خود را از کابل به شهر بن آلمان گرد هم می آورند و می خواهند تا سندی دیگری را برای سرکوب مردم منطقه طرح، و نقشه های جنگی خود را با کسب رای از زمامداران جهان برای تاسیس پایگاه های استراتژیک آینده خود در افغانستان تصویب کنند تا بیشتر به تامین منافع دراز مدت امپریالیستی خود تحکیم بخشند و نیز به حضور رسمی شان در منطقه ادامه دهند.

بنا بر این ما جلسه بن دوم را شدیداً تحریم می کنیم و تصویب هر سند، عملکرد و راهبرد تجاوزگرانه را در آن قویاً تقبیح می کنیم و به تمام نیروهایی که در این جلسه حضور دارند نفرین می فرستیم. ما و مردم ما از همچو خیمه شب بازی های امپریالیستی متنفریم و کسانی را که به سرنوشت ملت ما بازی می کنند، وطن فروش و خاین می پنداریم و بر عکس هر تصمیمی را که در این جلسه می گیرند، خلاف منافع ملی، مردمی و طبقاتی ما ارزیابی می کنیم.

به هر صورت در اخیر باید به این سؤال پاسخ بدهیم که چه باید کرد و چاره کار چیست؟ بی شک که مشکل و بی چارگی ما و مردم ما، ناشی از عدم حضور فعال نیروهای ملی مترقی و انقلابی و در ضمن نا هماهنگی آنها در کشورست. بنا باید هر چه زود تر این نقطه ضعف ما را قوی کنیم و نگذاریم که دیگر مرتجعین سرنوشت آتی توده ها و کشور ما را رقم بزنند. ما یقین کامل داریم که جنگ ملی مترقی و انقلابی یگانه سلاح برنده و مشکل گشای واقعی برای ایجاد صلح دایمی، تامین امنیت، رفاه اجتماعی، رشد و برابری اقتصادی، رفع ستم جنسیتی و استبداد ذهنی و مذهبی، تامین حقوق ملیت ها و ایجاد و بسط دموکراسی نوین توده ای است و راه دیگر وجود ندارد، نفی جنگ و مبارزه انقلابی به معنی تسلیم طلبی، سرسپردگی و سرافکندگی محض است و خیانت به آرمان توده ها محسوب می گردد.

باز هم ما معتقدیم و اطمینان داریم که با اتکای کامل به نیروی لایزال توده ها و اتحاد با نیرو های ملی مترقی و انقلابی تحت رهبری یک حزب پیشاهنگ و انقلابی، این جنگ خانمانسوز امپریالیستی را فقط با جنگ توده ای و انقلاب قهری شکست داده می توانیم نه از طریق دیگر و کارهای دیگر. صلح را می توان تنها با جنگ برقرار کرد؛ شق ثالث وجود ندارد، دل بستن به شق ثانی بولهوسی بورژوایی و خرده بورژوایی است که ما آنرا محکوم می کنیم. باید تفنگ برداشت و خلاف جریان حاکم شنا کرد تا در جریان این شنا قویان را تضعیف و ضعیفان را قوی کنیم.

مرگ بر جلسه بن و گردانندگان آن!

نابود باد جنگ های تجاوزگرانه و امپریالیستی!

به پیش به سوی جنگ های عادلانه، ملی مترقی و انقلابی!

اتحادیه پناهندگان ملی و دموکرات افغانهای مقیم اتریش (حریت)

2011/12/2م

وین